

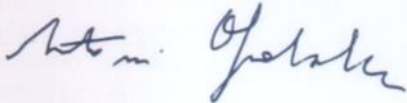
Moje 100 lat

11 czerwca 1913 – 11 czerwca 2013

Antoni Opolski

Daty	Historia	Moje lata
11 VI 1913	Urodziłem się dniu 11 czerwca 1913 roku, a więc jeszcze w epoce rozbiorów Polski, w zaborze austriackim, w Rozwadowie koło Mikołajowa, w powiecie Żydaczów (Wschodnia Galicja). Ojciec: Izydor Opolski, inżynier, kierował pracami przy regulacji Dniestru. Matka: Emilia, z domu Kreutz.	0,0
28 VII 1914	Austro-Węgry wypowiadają wojnę Serbii. Przenosimy się do Lwowa. Ojciec był w tym czasie kierowany do różnych miejsc pracy.	1,1
1 XI 1918	Walki polsko-ukraińskie o Lwów po ogłoszeniu Zachodnioukraińskiej Republiki Ludowej.	5,3
XI 1918	Koniec I Wojny Światowej. Podpisanie przez Niemcy rozejmu w Compiègne. Rozpad monarchii austro-węgierskiej. Powstanie lokalnych ośrodków władzy polskiej, rozbrajanie wojsk okupacyjnych. Przybycie Piłsudskiego z Magdeburga do Warszawy i przejęcie władzy nad wojskiem.	5,4
11 XI 1918	Umowna data odzyskania niepodległości przez Polskę.	5,4
14 II 1919	Marsz Armii Czerwonej na Polskę; Wojna polsko-radziecka.	5,7
28 VI 1919	Wyparcie Ukraińców za Zbrucz.	6,0
IX 1919	Rozpoczęcie nauki w 4-klasowej szkole we Lwowie.	6,2
VIII 1920	„Cud nad Wisłą”.	7,2
18 III 1921	Podpisanie pokoju w Rydze.	7,8
30 I 1923	Początek nauki w szkole powszechnej w Buczaczu (woj. tarnopolskie).	9,6
15 III 1923	Państwa zachodnie zatwierdzają wschodnie granice Polski.	9,8
IX 1923	Początek nauki w 8-klasowym gimnazjum humanistycznym w Buczaczu.	10,2
31 V 1931	Matura.	18,0
24 IX 1931	Rozpoczęcie studiów astronomicznych na Wydziale Matematyczno-Przyrodniczym Uniwersytetu Jana Kazimierza we Lwowie.	18,3
18 VI 1935	Uzyskanie dyplomu magistra filozofii w zakresie astronomii.	22,00
21 IX 1935	Śłużba wojskowa w Szkole Podchorążych Rezerwy Artylerii we Włodzimierzu Wołyńskim i ćwiczenia w 6 Pułku Artylerii Ciężkiej we Lwowie.	22,3-
19 IX 1936		23,3
23 IX 1936	Patent oficerski na podporucznika.	23,0
1 X 1936	Powrót na Uniwersytet Jana Kazimierza we Lwowie jako młodszy asystent – wolontariusz przy Katedrze Astronomii.	23,3
osob. X 1937	Starszy asystent na Uniwersytecie J.K.	24,3
28 X 1937	Małżeństwo z Heleną Sadowską.	24,3
8 VIII 1938	Narodziny syna, Andrzeja.	25,2
VI 1939	Obrona doktoratu, ślubowanie.	26,0
Atak Niemców na Polskę.		
Jako podporucznik artylerii zostałem zmobilizowany i przydzielony do organizacji baterii artylerii ciężkiej 6 PAC pod Lwowem: konie, 3 haubice kaliber 155 mm i obsada. Z baterią pojechałem transportem kolejowym w stronę Warszawy. Transport został zbombardowany przez lotnictwo niemieckie. Marszem konnym rozpoczęliśmy powrót na południe.		26,3
17 IX 1939	Otoczony przez Niemców dostałem się do niewoli. Początkowo przebywałem w obozach przejściowych w Tarnowie i w Krakowie.	26,3
6 XI 1939	Ulokowano mnie w Oflagu IIB Arnswalde (Choszczno), a następnie w Oflagu IID Gross-Born (Borne Sulinowo). Gdy front wschodni zbliżył się do granic Niemiec, Oflag IID został ewakuowany na zachód, do Oflagu XC pod Lubeką.	26,4
2 V 1945	Uwolnili nas oddziały brytyjskie.	31,9

	Po zakończeniu działań wojсковych w Europie i bezwarunkowej kapitulacji Niemiec zawarto porozumienie z rządem warszawskim, w wyniku którego zorganizowano transporty dla polskich jeńców wojennych chcących, mimo nieprzychylniej propagandy, wrócić do kraju. Zgłosiłem się do pierwszego takiego transportu.	
11 XII 1945	Samochody brytyjskie przewiozły nas przez strefę radziecką do polskiego już Szczecina. Pojechałem do Krakowa, gdzie znalazłem adres wujka, Mieczysława Kreutza i dowiedziałem się, że cała moja rodzina wyjechała ze Lwowa, który miał zostać miastem ukraińskim. Wraz z innymi pracownikami Uniwersytetu J.K. zdecydowali się przenieść się na zachód, na ziemie odzyskane i już są we Wrocławiu. Pomimo ogromnych zniszczeń rozpoczęto tam organizację polskiego uniwersytetu w opuszczonych przez Niemców budynkach. Pojechałem do Wrocławia i spotkałem tam całą moją rodzinę, oraz astronomów lwowskich.	32,4
22 XII 1945	Zostałem od razu przyjęty przez prof. Eugeniusza Rybkę na stanowisko adiunkta w Obserwatorium Astronomicznym Uniwersytetu i Politechniki we Wrocławiu.	
	Od tego czasu pracowałem na tym Uniwersytecie uzyskując kolejne stopnie i tytuły naukowe. Prócz zajęć na Uniwersytecie Wrocławskim miałem czasowe zajęcia w innych instytucjach. Dojeżdżałem do Opola, gdzie w Wyższej Szkole Pedagogicznej zainicjowałem badania spektroskopowe.	
1 X 1949	Narodziny córki, Barbary.	36,4
29 XII 1951	Zakończenie przewodu habilitacyjnego.	38,5
7 XII 1952	Umiera mój ojciec, Izidor Opolski (we Wrocławiu).	39,5
XI 1954	Nominacja na profesora nadzwyczajnego.	41,4
1955 – 56	Funkcja prodziekana i dziekana Wydziału Matematyczno-Fizyczno-Chemicznego Uniwersytetu Wrocławskiego.	42-43
1956 – 76	Wykładowca i profesor w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Opolu.	43-63
1959 – 61	Byłem rektorem Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Opolu.	46-48
1959 – 62	Funkcja prezesa Polskiego Towarzystwa Astronomicznego.	46-49
15 IX 1962	Umiera moja matka, Emilia Opolska (we Wrocławiu).	49,3
1964	Nominacja na profesora zwyczajnego.	51
1968 – 72	Funkcja prorektora Uniwersytetu Wrocławskiego.	55-59
1972 – 78	Byłem dyrektorem Instytutu Astronomicznego UW.	59-65
30 IX 1983	Przejsie na emeryturę.	70,3
11 II 1989	Umiera moja żona, Helena Opolska.	75,7
IX 1998	Nominacja na porucznika.	85,3
26 XII 2006	Umiera mój syn, Andrzej Opolski.	93,5
11 VI 2013	Setna rocznica moich urodzin. Obecnie opiekują się mną moja córka Barbara i jej mąż Roman Negrusz.	100

 Wrocław, marzec 2013 r.